

Sygn. akt II K 466/13

1 Ds. 1309/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział II Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Stanisława Kwapińska

przy udziale prokuratora Tomasza Błaszczyka z Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 25 lutego 2014 r., 03 kwietnia 2014 r.

sprawy **K. P. (P.)**

syna S. i L. z d. B.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że

w dniu 14 sierpnia 2013r. na 370,5 km drogi krajowej nr (...)gm. K.kierował kombajnem marki N. (...), będąc w stanie nietrzeźwości, tj. mając 0,61 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)o sygn. II K 200/12 z dnia 21 czerwca 2012r. za czyn z art. 178a § 1 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 k.k.

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **K. P.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 178 a § 4 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1, § 2 i § 4 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. oraz art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

V. na podstawie art. 43 § 3 k.k. nakłada na oskarżonego obowiązek zwrotu prawa jazdy;

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego kosztami procesu, a w tym zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 zł. tytułem zwrotu wydatków sądowych poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie i na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 220 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony K. P. w dniu 14 sierpnia 2013 r., kosił zboże przy pomocy kombajnu marki N. (...) na polu położonym przy autostradzie (...) od strony miejscowości K.. W trakcie tej pracy oskarżony spożywał alkohol w postaci piwa. Około godz.17.40 K. P. na prośbę znajomego udał się w celu dalszego koszenia zboża na drugą stronę pola. W tym celu wyjechał kombajnem na drogę krajową nr (...), gdzie do miejsca dalszej pracy miał do przejechania odcinek kilkuset metrów.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego K. P., k. 11, 47,

zeznania świadka D. G., k. 5, 54 -55.

K. P. prowadząc kombajn po drodze nie złożył części żniwnej, tzw. hedera, co spowodowało utrudnienie dla innych uczestników ruchu. Jeden z rowerzystów, który musiał zjechać na pobocze, wymijając się z pojazdem prowadzonym przez oskarżonego, zawiadomił o tym fakcie patrol Policji, pełniący służbę w okolicy. Funkcjonariusze Policji udali się za pojazdem K. P. i dokonali jego zatrzymania.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego K. P., k. 11, 47,

zeznania świadka D. G., k. 5, 54 -55.

Po tym jak policjanci wyczuli od oskarżonego woń alkoholu, poddali go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu elektronicznym urządzeniem kontrolno – pomiarowym. Badanie wykazało u oskarżonego wynik wynoszący: 0,61 mg/l alkoholu w wydychanym - o godz. 17:46 oraz 0,73 mg/l – o godz. 18:05.

Dowód:

zeznania świadka D. G., k. 5, 54 -55,

protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, k. 2.

Oskarżony K. P. ma 53 lata, jest wdowcem, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Oskarżony ma wykształcenie zawodowe, pracuje jako pracownik gospodarczy w Zarządzie Dróg Powiatowych w Ś., uzyskując z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 1.600 - 1.700 zł miesięcznie.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego K. P., k. 11, 47,

notatka urzędowa na podstawie art. 213 § 1 k.p.k., k. 23,

K. P. nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. W związku z nadużywaniem alkoholu uczęszcza od września 2013 r. na spotkania AA przy miejscowej parafii.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego K. P., k. 11, 47.

Oskarżony K. P. cieszy się dobrą opinią w miejscu zamieszkania, angażuje się w prace na rzecz lokalnej społeczności.

Dowód:

zaświadczenia dot. osoby oskarżonego K. P., k. 51 – 53.

K. P. był karany sędownie za przestępstwa. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 21.06.2012r., sygn. akt II K 200/12 został skazany za występki z art. 178a § 1 k.k. – prowadzenie samochodu osobowego w stanie nietrzeźwości, na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku. Wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)z dnia 08.05.2013r., sygn. akt II K 120/13 oskarżony został skazany za przestępstwo z art. 244 k.k. – naruszenie sądowego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby.

Dowód:

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 19 – 20, 39 – 40,

odpis wyroku Sądu Rejonowego w (...)z dnia 21.06.2012r., sygn. akt II K 200/12, k. 24,

odpis wyroku Sądu Rejonowego w (...)z dnia 08.05.2013r., sygn. akt II K 120/13, k. 45.

Oskarżony K. P. w toku całego postępowania przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia w których opisał okoliczności jego popełnienia. Oskarżony wyraził skruchę za popełniony czyn.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w sprawie sąd oparł się na wiarygodnych wyjaśnieniach oskarżonego K. P., zeznaniach świadka D. G. oraz dowodach o charakterze materialnym wymienionych w pierwszej części uzasadnienia.

Dokonując oceny przedstawionych powyżej dowodów sąd uznał, że sprawstwo i wina oskarżonego K. P. w zakresie zarzucanego mu czynu, prowadzenia pojazdu w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości, w sytuacji gdy był wcześniej prawomocnie skazany za taki sam czyn, nie budzi jakichkolwiek wątpliwości. Oskarżony zrealizował swoim zachowaniem wszelkie znamiona występkę z art. 178a § 4 k.k. tak w zakresie strony przedmiotowej, jak i podmiotowej. Okoliczności wyłączające winę po stronie oskarżonego nie zachodzą.

Sąd wymierzając karę oskarżonemu baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonego. Sąd jako okoliczność obciążającą oskarżonego wziął po uwagę znaczną zawartość alkoholu w jego organizmie, która miała tendencję wzrostową, oraz jego dotychczasową karalność za przestępstwa umyślne z art. 178a § 1 k.k. i art. 244 k.k. W tym zakresie istotną okolicznością dla wymiaru kary oskarżonemu było to, że dopuścił się on kolejnego już przestępstwa w okresie próby wyznaczonym przez poprzednie wyroki skazujące. Powyższe świadczy o lekceważącym stosunku oskarżonego nie tylko do obowiązujących norm prawnych, ale także zapadłych wobec niego rozstrzygnięć o charakterze karnym. Jako okoliczności łagodzące w przypadku oskarżonego, sąd wziął pod uwagę jego właściwości i warunki osobiste, zaangażowanie w życie społeczności lokalnej, jak podjęcie uczestnictwa w spotkaniach grup AA.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności sąd wymierzył oskarżonemu za przypisane mu przestępstwo karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Wskazana kara pozostaje zdaniem sądu sprawiedliwą sankcją za popełnione przez oskarżonego przestępstwo, w której znajdują odzwierciedlenie wszystkie wskazywane wyżej dyrektywy wymiaru kary. Sąd nie

znalazł podstaw do zastosowania wobec oskarżonego nadzwyczajnego złagodzenia kary o co wnosił jego obrońca. Zdaniem sądu w przypadku oskarżonego nie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek przemawiający za takim rozstrzygnięciem w rozumieniu art. 60 § 2 k.k. W tym zakresie wskazać należy, iż sąd nie uważa za zasadne sięgnięcia po wskazaną instytucję wyłącznie z powodu zagrożenia wystąpienia dla oskarżonego warunków z art. 75 § 1 k.k., w zakresie poprzedniego wyroku skazującego z art. 178a § 1 k.k.

Pozytywna ocena właściwości i warunków osobistych oskarżonego, jak również jego aktualnego postępowania znalazła natomiast odzwierciedlenie w zastosowaniu przez sąd środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej mu kary pozbawienia wolności. Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego K. P. kary pozbawienia wolności na okres trzech lat próby, uznając, iż zastosowanie środka probacyjnego spełni swe wychowawczo – prewencyjne cele wobec oskarżonego.

Na podstawie art. 71 § 1 k.k. sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł. Orzekając grzywnę obok kary pozbawienia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania Sąd Rejonowy miał na uwadze to, że będzie ona stanowiła realną dolegliwość dla oskarżonego a przez to wpłynie na przestrzeganie przez niego porządku prawnego. Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny sąd uwzględnił możliwości zarobkowe oskarżonego.

Skazując oskarżonego za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. sąd orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat. W tym zakresie sąd kierował się treścią art. 42 § 2 k.k., który w przypadku popełnienia wskazanego czynu zabronionego przewiduje obowiązek orzeczenia wobec sprawcy zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju. Ustalając okres stosowania wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na dwa lata, Sąd Rejonowy kierował się wskazaniem art. 56 k.k., biorąc pod uwagę dyrektywy wymiaru kary wyartykułowane w art. 53 k.k., a w szczególności cele zapobiegawcze i wychowawcze, które stosowanie środka karnego ma osiągnąć w stosunku do skazanego. Istotne znaczenie miała tu również potrzeba kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie sądu w przypadku oskarżonego, który był już skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. i po raz kolejny dopuścił się prowadzenia pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stawnie nietrzeźwości, celowe pozostaje takie ukształtowanie zakazu prowadzenia pojazdów, które uzmysłowi mu nieopłacalność popełniania podobnych przestępstw w przyszłości. Zdaniem sądu okres dwóch lat zakazu, pozostaje adekwatny, do wszelkich opisanych powyżej okoliczności. Jednocześnie w związku z orzeczeniem zakazu prowadzenia pojazdów sąd nałożył na oskarżonego obowiązek zwrotu prawa jazdy na podstawie art. 43 § 3 k.p.k.

Na podstawie art. 627 k.p.k. sąd obciążył oskarżonego K. P. kosztami procesu, a w tym zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa, uzasadnione wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie w wysokości 90 zł (zapytanie do K. – 50 zł, ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym – 40 zł). Ponadto sąd wymierzył oskarżonemu opłatę sądową w wysokości przewidzianej ustawą z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.

SSR Radosław Gluza